

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **R.P.**

w związku z wnioskiem – sygnalizacją obrońcy o rozważanie wznowienia z urzędu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 lutego 2021 r., sygn. II AKa 231/20, wobec zaistnienia bezwzględnych przyczyn odwoławczych wskazanych w art. art. 439 § 1 pkt 2 i 10 k.p.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 20 stycznia 2026 r.

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie SSN J.B. od rozpoznania wniosku o wznowienie,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić .

UZASADNIENIE

Po wyznaczeniu SSN J.B. do rozpoznania sygnalizacji obrońcy skazanego R.P. - opartej o dyspozycję art. 439 § 1 pkt 2 i 10 k.p.k.- w przedmiocie wznowienia z urzędu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 lutego 2021 r., sygn. II AKa 231/20, obrońca wystąpił z wnioskiem o wyłączenie tegoż sędziego od rozpoznania tego wniosku. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że SSN J.B. w innej sprawie IV KO 50/25 nie stwierdził podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie,

w sytuacji gdy sygnalizacja w tamtej i w tej sprawie postulowała nienależność obsady składu sądu w związku z udziałem w nim SSA W.P. To rozstrzygnięcie, zdaniem obrońcy może determinować taką samą ocenę wskazanego we wniosku o wznowienie bezwzględneho uchybienia odwoławczego związanego z osobą sędziego W.P., co powinno skutkować wyłączeniem SSN J.B. od rozpoznania sygnalizacji o wznowienie postępowania sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie jest zasadny.

Analizując powołane we wniosku o wyłączenie sędziego postanowienie SN z 24 kwietnia 2025 r. IV KO 50/25 podnieść należało, że sąd w osobie SSN J.B. odwołując się do treści uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA I-4110-1/20 w zakresie sędziów sądów powszechnych stwierdził, że w **konkretnych okolicznościach sprawy**, z uwzględnieniem przebiegu drogi zawodowej sędziego W.P. nie istniały podstawy do przyjęcia, że sędzia ten nie gwarantuje chociażby minimalnego standardu bezstronności i niezawisłości, co wykluczało możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Mając na uwadze treść tego rozstrzygnięcia wskazać należało, że orzeczenie to, wbrew intencji wnioskodawcy, nie ma charakteru uniwersalnego, gdyż dotyczy okoliczności konkretnej sprawy, tak jak tego wymaga powołana uchwała, a te mają charakter okoliczności niepowtarzalnych, na tle których zarzut zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej podlega każdorazowo nowej ocenie orzeczniczej. Orzeczenie to nie ma też charakteru prejudykatu wiążącego kolejne składy Sądu Najwyższego rozpoznające tożsame uchybienie procesowe.

Z tego też powodu nie zachodzą - wskazane w treści art. 41 § 1 k.p.k. powody osłabiające zaufanie co do spełnienia przez wskazanego sędziego standardu bezstronności w orzekaniu.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.

[WB]

[a.f.]